

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. η' 5-15)
16 Οκτωβρίου 2016

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς στην σημερινή περικοπή μας περιγράφει την παραβολή του Καλού Σπορέως. Είναι μια από τις ωραιότερες παραβολές η οποία είναι παρμένη από την ζωή των γεωργών. Ο Χριστός, ως άριστος παιδαγωγός και Διδάσκαλος, χρησιμοποιούσε εικόνες, παραστάσεις, παρομοιώσεις από την ζωή των γεωργών, των ψαράδων, των βοσκών, των οικοδόμων, για να κάνει περισσότερο προσιτή την διδασκαλία Του και κατανοητό το Ευαγγέλιο.

Στην Παραβολή του σπορέως, καθώς ο γεωργός έσπερνε σπόρους στο χωράφι του, άλλοι σπόροι έπεσαν κοντά στο δρόμο του χωραφιού, καταπατήθηκαν από τους διαβάτες και τους κατέφαγαν τα πουλιά του ουρανού. Άλλοι έπεσαν σε πετρώδες έδαφος, και αφού φύτρωσαν, ξεραθήκαν, επειδή δεν είχαν υγρασία. Άλλοι πάλι σπόροι έπεσαν σε έδαφος γεμάτο από σπόρους αγκαθιών, και όταν βλάστησαν, τους έπνιξαν τα αγκάθια τελείως. Και άλλοι σπόροι έπεσαν στην εύφορη γη και έκαναν καρπό εκατό φορές περισσότερο.

Την ερμηνεία αυτής της παραβολής την δίνει ο ίδιος ο Χριστός. Μάς λέει ότι ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού, και ο γεωργός, επομένως, είναι ο ίδιος ο Θεός, ο ίδιος ο Χριστός. Σποριάδες και σήμερα είναι οι ιερείς που κηρύττουν και διδάσκουν το Ευαγγέλιο. Σποριάδες είναι και οι Χριστιανοί γονείς, οι οποίοι οφείλουν να μεταφέρουν στο παιδί την πίστη, να το αναθρέψουν κατά τον χριστιανικό τρόπο, να το γνωρίσουν με τον Θεό, να του ενισχύσουν το θρησκευτικό φρόνημα. να καλλιεργήσουν την καρδιά του παιδιού, να το συνδέσουν με τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας, να πλάσουν την προσωπικότητα του, να το εφοδιάσουν με πνευματικά εφόδια, να το εξοπλίσουν και να το θωρακίσουν με τον λόγο του Θεού, έτσι ώστε στους πειρασμούς και στις προκλήσεις, που στις μέρες μας είναι πολλές, το παιδί να μπορεί να ανθίσταται στον περιασμό των ναρκωτικών, του αλκοολισμού και της ηδονιστικής και αισθησιακής ζωής. Να μπορεί να στέκεται όρθιο, να μάχεται, να αγωνίζεται και να κερδίζει τις μάχες.

Τα διάφορα είδη της γης στην οποία έπεσε ο σπόρος, είναι οι διαφορετικοί τύποι ανθρώπων, οι οποίοι, ανάλογα με την προαίρεση και την πνευματική τους κατάσταση,

δέχονται τον λόγο του Θεού και είτε αυτός καρποφορεί στην ζωή τους, είτε μένει άκαρπος και ατελέσφορος.

Έτσι, ο δρόμος της παραβολής αντιστοιχεί στους ανθρώπους εκείνους που ακούν τον λόγο του Θεού, αλλά ευθύς αμέσως έρχεται ο διάβολος μέσω πειρασμών και παίρνει από την καρδιά τους τα θεϊκά λόγια, ώστε να μην πιστέψουν και να μην σωθούν.

Οι πέτρες πάλι, είναι εκείνοι οι άνθρωποι που με χαρά ακούν και δέχονται τον λόγο του Θεού, αλλά δεν έχουν πνευματικές ρίζες και με τον πρώτο πειρασμό εγκαταλείπουν κάθε προσπάθεια και μαραζώνουν πνευματικά. Τα αγκάθια, μάς λέει ο Χριστός, είναι οι βιοτικές μέριμνες, και οι ηδονές και ο πλούτος, που μας απασχολούν καθημερινώς, με αποτέλεσμα να ξεχνάμε και να παραθεωρούμε το λόγο του Θεού, ο οποίος τελικά καταπνίγεται μέσα μας και δεν καρποφορεί.

Και τέλος, η αγαθή γη είναι εκείνοι οι άνθρωποι που με όλη τους την καρδιά και με αγαθή προαίρεση ακούν το λόγο του Θεού, και τον διατηρούν μέσα στην καρδιά τους και καρποφορούν με υπομονή.

Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθούμε ότι όλοι μας, ως άνθρωποι, δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι ανήκουμε σε ένα συγκεκριμένο τύπο ανθρώπου, από αυτούς που ο Κύριος παρουσιάζει σήμερα, αλλά ενίοτε βρισκόμαστε πότε στη μία πνευματική κατάσταση, πότε στην άλλη. Και τούτο, επειδή η ζωή μας είναι ένας διαρκής αγώνας και επειδή ως άνθρωποι, άλλοτε πέφτουμε και άλλοτε σηκώνόμαστε, άλλοτε αγωνιζόμαστε με ζέση και άλλοτε απελπιζόμαστε και αδρανούμε στα πνευματικά. Γι' αυτό και ο Χριστός, στο τέλος των λόγων Του, μάς μιλά για την υπομονή. Χωρίς υπομονή, χωρίς πίστη, χωρίς αγώνα, δεν μπορεί να υπάρξει πρόοδος πνευματική στις καρδιές μας. Και για να καρποφορήσει ο λόγος του Θεού, όπως ο οποιοσδήποτε σπόρος, χρειάζεται χρόνος, φροντίδα, επιμέλεια, με μια λέξη υπομονή.

Γι' αυτό και σήμερα, με αφορμή την παραβολή του Σπορέως, καλούμαστε όλοι μας να εξετάσουμε τα μύχια της καρδιάς μας και να δούμε, πρώτα απ' όλα εάν πράγματι η καρδιά μας διαθέτει την αγαθή προαίρεση να ακούσει τον λόγο του Θεού, και στη συνέχεια αν έχουμε την διάθεση να αγωνιστούμε για να τον κάνουμε πράξη στη ζωή μας. Μέσα στο θόρυβο του κόσμου, συχνά ξεχνάμε να ακούσουμε και να σκεφτούμε τα διδάγματα του Ευαγγελίου. Πολύ λίγοι από εμάς, δυστυχώς, παρόλο που λεγόμαστε χριστιανοί, αφιερώνουμε έστω ελάχιστο χρόνο για τον Χριστό και για την πνευματική

ωφέλεια της ψυχής μας. Άλλοτε, πιγμένοι από τις βιοτικές μέριμνες, βάζουμε σε τελευταία μοίρα τον Θεό και την πνευματική μας καλλιέργεια, και αναλώνουμε όλη τη ζωή μας σε εφήμερα και υλικά πράγματα. Άλλες φορές πάλι, ενώ θέλουμε να αγωνιστούμε, μας λείπει η υπομονή, και με τον πρώτο πειρασμό εγκαταλείπουμε κάθε προσπάθεια και μένουμε στάσιμοι και άγονοι πνευματικά και πολλές φορές φορτώνουμε την πνευματική μας αμέλεια σε κάτι που μας σκανδάλισε, είτε στην συμπεριφορά κάποιου ιερέα είτε κάποιου άλλου συνανθρώπου μας.

Είναι χρέος μας, αν θέλουμε και στα παιδιά μας να φυτευτεί στην ψυχή τους ο Λόγος του Θεού να την καλλιεργήσουμε σωστά και να τους μεταλαμπαδεύσουμε τις αξίες της πίστης μας, αλλά και τον τρόπο ζωής του ίδιου του Χριστού όπου καλούμαστε όλοι να ακολουθήσουμε.

Σποριάδες είσαστε εσείς οι γονείς, οι μάννες και οι πατεράδες μέσα στην οικογένεια αλλά είναι και οι δάσκαλοι, οι οποίοι οφείλουν, παράλληλα με τις γνώσεις να διαπλάσουν χαρακτήρες με τον λόγο του Θεού να ενισχύουν την πίστη των παιδιών. Αν λείπει σήμερα το Ευαγγέλιο από το εκπαιδευτικό μας σύστημα, τα αποτελέσματα θα είναι δυσάρεστα.

Ας ρίζουμε τα βλέμματα μας προς το εσωτερικό της καρδιάς μας και τότε ο καθένας μας θα υπογραμμίσει την ενοχή του, την αδυναμία του, το πάθος του, την έλλειψη του. Και αφού κάνουμε την αυτοκριτική μας, ας πάρουμε την απόφαση να γίνουμε χωράφι του Θεού. Να αφήσουμε να σπαρεί στην καρδιά μας ο λόγος του Θεού, να ευνοηθεί από την Χάρη Του, από την λατρευτική ζωή, από τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Να κάνουμε τον αγώνα μας, για να επιτύχουμε το ποθούμενο, τον εκατονταπλασίονα καρπό, τον αγιασμό μας, την σωτηρία μας. Αμήν.

Αρχιμανδρίτης Θεοτόκης Φαίδωνος